

annis eundo, redeundoq; vix tandem & cum pudore sunt emensi, jam qui cespitarunt, qui corruerunt, qui omninò ab angusta semita ejecti, deturbatiq; sunt, quot miriadibus numerabimus? Illi verò qui sectæ alicuius nomen, qui ingenii aliquam scintillam, qui opus aliquod saltem non supervacuum, qui turbæ imitationem, qui epitaphii elogium viam salvificam credunt, tot tantiq; sunt, ut lachrimas citius nobis quam verba eliciant. At Prometheum miseratus Hercules, laudabili dolo aquilam occulte sequitur, & in ipso scelere, volatili arundine conficit. Egre giè, astutissima ea erat, nec nisi in penetralibus humani corporis indaganda, appetitu, non qui foris in lingua, sed conscientia notus prodenda, deniq; inter Promethei dolores deprehendenda: Telũ hoc a mem^o Divinæ iræ tonitru, quod relapsuros inclamat, cohibet, & tremefacit, corp^o sic solvit, ut posthac vita nō placeat nisi Deo profundēda, ars nō arrideat, nisi quæ è cælo; voluptas nō titillet, nisi quæ ex Christi vulne.

vulne.